

LITURGICKÝ PROGRAM

PONDELOK 5. 3.	18:00 večiereň	
UTOROK 6. 3.	8:00 utiereň	
	16:30 večiereň - Krompachy	
STREDA 7. 3.	17:45 liturgia VPD	+ Michal, Katarína (rod. Pijalova)
ŠTVRTOK 8. 3.	8:00 kajúci akatist	
PIATOK 9. 3.	17:45 liturgia VPD	* Matej, Štefan, Jozef, Jozef (rod. Perháčova 429)
SOBOTA 10. 3.	ŠTVRTÁ ZÁDUŠNÁ SOBOTA	
	8:00 svätá liturgia s hramotami	+ za všetkých zosnulých
NEDEĽA 11. 3. ZBIERKA NA FARNOSŤ	NEDEĽA 4. TÝŽDŇA VEĽKÉHO PÔSTU, HL. 7.	
	8:00 svätá liturgia - Krompachy	
	10:00 Bazilova liturgia	* za veriacich farnosti
	15:00 večiereň	

• **UPRATOVANIE** - rod. Mižigarova - Dolina 31, rod. Bertova - Dolina 31, rod. Šefčíkova – Dolina 34, rod. Bikarova, rod. Tarkova 562. **Ďakujeme!**

Aká krásna je naša katolícka viera! – Splňa všetky naše túžby, upokojuje našu myseľ a naplňa srdce nádejou.

Pokorne pros Boha, aby posilnil tvoju vieru. – Potom s novým osvietením jasne rozoznáš rozdiel medzi chodníkmi tohto sveta a tvojou apoštolskou cestou.

Katolík – to je veľké srdce a otvorená myseľ.

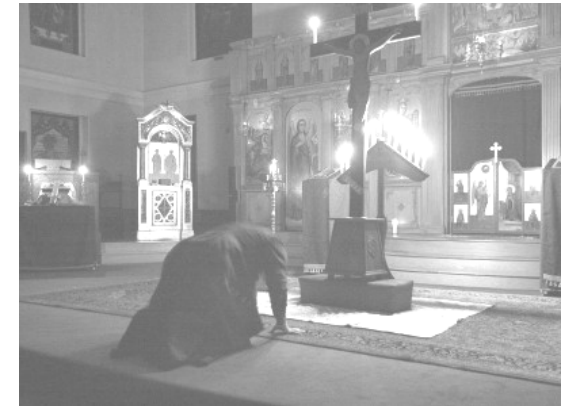
myšlienky Josemaria Escrivu

SVÄTÝ JURAJ 10

Týždenník Gréckokatolíckej farnosti
svätého veľkomyčovníka triumfátora Juraja v Slovinkách
5. 3. - 11. 3. 2018 DOBROVOLNÝ PRÍSPEVOK 10 CENTOV

VELKOPÔSTNA MODLITBA SV. EFRÉMA SÝRSKEHO

A nakoniec **prázdnotnosť**. Zo všetkých stvorených bytostí bol jedine človek obdarený rečou. Všetci sv. otcovia v tom vidia „pečať“ Božieho obrazu v človeku, pretože samotný Boh sa odhaľuje ako Slovo /Ján 1, 1/. Ale súc najvyšším darom, reč je cez to isté znamenie aj najväčším nebezpečenstvom. Súc samotným vyjadrením človeka, prostriedkom jeho sebanaplnenia, z tých istých dôvodov je aj prostriedkom jeho pádu a sebadeštrukcie, zrady a hriechu. Slovo zachraňuje a slovo zabíja, slovo inšpiruje a slovo trávi. Slovo je prostriedkom pravdy a prostriedkom diabolského klamu. Majúc konečnú pozitívnu moc, má preto aj

strašnú negatívnu moc. V skutočnosti pôsobí pozitívne alebo negatívne. Ak sa slovo odkláňa od svojho božského pôvodu a účelu, stáva sa prázdny. „Posilňuje“ prázdnotu, sklúčenosť a panovačnosť a premieňa život na peklo. Stáva sa samotnou mocou hriechu.

Toto sú teda štyri negatívne „objekty“ pokánia. Sú prekážkami, ktoré treba odstrániť. A odstrániť ich môže jedine Boh. Z toho vychádza prvá časť veľkopôstnej modlitby - onen plač z dna ľudskej bezmocnosti. Modlitba potom prechádza pozitívnymi cieľmi pokánia, ktoré sú tiež štyri.

Čistota! Ak sa tento termín nezredukuje, ako sa to často a

VEĽKÉ POKLONY

nesprávne robí, iba na jeho sexuálne súvislosti, potom sa chápe ako pozitívny protipól prázdnoty. Presný a plný preklad gréckeho sofrosini a ruského celomudrije by mal znieť celá múdrosť. Prázdnota je predovšetkým rozptýlenosť, rozpad nášho videnia a energie, neschopnosť vidieť v celku. Jej opakom je potom celistvosť. Ak pod čistotou zvyčajne chápeme cnosť, ktorá je opakom sexuálnej skazenosti, je to preto, lebo narušený charakter našej existencie sa nikde nemanifestuje lepšie ako v sexuálnej chĺpnosti - v odcudzení sa tela od života a kontroly ducha. Kristus v nás obnovuje celistvosť, a činí to prostredníctvom obnovenia pravej hierarchie hodnôt v nás, prostredníctvom toho, že nás vedie späť k Bohu.

Prvým a krásnym plodom celistvosti alebo čistoty je **pokora**. Už sme o nej hovorili. Je to predovšetkým víťazstvo pravdy v nás, eliminácia všetkých lží, v ktorých zvyčajne žijeme. Jediné pokora je schopná prijímať pravdu, vidieť a akceptovať veci také, akými sú, a preto vidieť Božiu majestátnosť, dobrotu a lásku vo všetkom. Ved' je nám hovorené, že Boh obdarúva milosťou pokorného, ale pyšnému sa protiví.

Čistotu a pokoru nasleduje

celkom prirodzene **trpezlivosť**. „Normálny“ alebo „padlý“ človek je netrpezlivý, pretože je nevšímavý voči sebe a rýchly v posudzovaní a odsudzovaní iných. O všetkom má narušené, neúplné a pokrivené poznanie, všetky veci hodnotí podľa svojho vkusu a svojich predstáv. Je ľahostajný ku každému okrem seba a chce, aby bol život úspešný práve tu a teraz. Trpezlivosť je predsa len božská vlastnosť. Boh je trpezlivý nie preto, že je „zhovievavý“, ale preto, že vidí hĺbku všetkého, čo existuje, pretože vnútorná realita vecí, ktorú my vo svojej sleposti nevidíme, je Jemu otvorená. Čím viac sa približujeme k Bohu, tým viac sa stávame trpezlivými, tým viac v sebe odrážame ten nekonečný rešpekt voči všetkým bytostiam, čo je skutočnou Božou kvalitou.

Nakoniec korunou a ovocím všetkých cností, rastu a úsilia je **láska** - tá láska, ktorá, ako sme už povedali, môže byť darovaná jedine Bohom - dar, ktorý je cieľom všetkých duchovných príprav a praxe.

Všetko toto je zhrnuté a prednášané naraz v záverečnej prosbe veľkopôstnej modlitby, v ktorej prosíme: „Daj, aby som videl svoje hriechy a neodsudzoval môjho brata.“

pokračovanie nabudúce

MILOSRDENSTVO - ČO TO JE?

- Mŕtvych pochovávať: Ísť na pohreb či pomôcť zariadiť ho je viac, ako si myslíme, že môžeme urobiť. Týka sa to aj modlitby za duše v očistci, o čom by vedela nielen sestra Faustína rozprávať romány.

Aby sme nemali pocit, že sme mimo tohto storočia, aj niečo jednoduché a denné:

Usmiať sa na iných v obchode, v autobuse. Popriať kolegom dobré ráno a opýtať sa ich, ako sa vyspali. Pochváliť kamarátku novú sukňu, aj keď ja na ňu nemám a do takej by som sa nezmestila. Pomodliť sa za šoféra, ktorý ma nebezpečne predbehol v zákrute, a ja som musel prudko pribrzdiť. Pozbierať v tichu hračky pred trucujúcimi deťmi, ktoré odmietajú poslušnosť a nevedia sa dohodnúť, kto to uprace, lebo rozhadzoval viac. (Zväčša začnú v tichu upratovať tiež.) Odpustiť bez vyzvania nahlas medzi štyrmi očami netaktné správanie môjho manžela, keď sa pred susedmi pokúsil o vytiahnutý vtíp na moju adresu a mňa to zabolelo. Ísť po poštu susede, ktorá nevládze chodiť, skôr, ako o to požiadala... Ešte treba?

**Podčiarknuté,
zhrnuté**

Milosrdenstvo je denná drina zo strany každého z nás. Je to niečo viac, ako musíme - ale láska nepozná slovo „musím“. Zároveň je ale šancou, ktorú cez každého z nás znovu ponúka Boh. Akoby sme znovu boli cez svoje slová a ruky prostredníkom Stvoriteľa, ktorý hovorí: „Aj teraz mi stojíš za to, aby som ťa presne takéhoto, v tomto stave, v tejto situácii miloval. Si toho hodný!“ Neexistuje však iný spôsob, ako milovať ako Boh. Vždy pripravený, stále schopný pristúpiť, objasniť, povedať, urobiť to isté, čo by na našom mieste urobil on.

zdroj: www.cestaplus.sk

